

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-04700-013
Otsuse kuupäev	2. aug 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Marianne Metssoon, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	AS G4S Eesti, 10022095
Tarbija nõue	Kaupleja tasunõuete (arvete) põhjendamatus tuvastamine.
Asja läbivaatamise aeg	8. juuli 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 25.veebruari 2020 lepingu, millega kaupleja võttis kohustuse paigaldada tarbija nimetatud korterisse (objektile) valveseadmestiku ja osutama tarbijale lepingu perioodi kestel (60 kuud) koduvalve täisteenust. Tarbija kohustus tasuma teenuse eest kauplejale igakuiselt esitatavate arvete alusel ning lepingu tähtaja möödumisel seadmed jääkmaksumuse hinnaga (93,10 euro) välja ostma.

Tarbija müüs 1.detsembril 2020 temale kuulunud korteri ja andis ostjale info kauplejaga sõlmitud lepingu kohta; tarbija teatas kauplejale, et on nõus uue omaniku poolt lepingu ülevõtmisega.

24.märtsil 2021 teatas kaupleja tarbijale, et lepingu ülevõtmist ei ole toimunud ja leping tarbijaga on 31.detsembril 2021 lõpetatud. 29.märtsil 2021 demonteeriti objektilt valveseadmestik. Kaupleja esitas 25.märtsil 2021 tarbijale arve nr 835137811 lepingu ennetähtaegsel lõpetamisel arvestatud valveseadmestiku paigalduse tasuna 239,18 euro maksmiseks ja 29.märtsil 2021 arve nr 835138387 valveseadmestiku demontaaži eest 54,00 euro tasumiseks.

Tarbija väidab, et ei ole kauplejalt peale 1.detsembril 2020 mingit teenust saanud; kuna objekt oli ostjale üle antud, ei saanud ta vastutada valveseadmestiku eest. Tarbija on seisukohal, et leping temaga lõppes 1.detsembri 2020 kirja saatmisega ning kauplejal puudub õigus talle hilisemalt mistahes tasunõudeid esitada.

Tarbija nõuab kauplejalt lepingu lõppemise järgselt esitatud arvete tühistamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leiab, et tarbija võttis lepingu sõlmimisega kohustuse olla lepinguga seotud kogu

lepingu perioodi kestel, so 60 kuu kestel. Tarbija ei tasunud lepingu sõlmimisel valveseadmestiku maksumust, vaid see maksekohustus hajutati kogu lepingu perioodile.

Kaupleja ei saanud lepingut ümber vormistada, kuna lepingu tingimused korteri ostjale ei sobinud. Kaupleja järeldas lepingu lõpetamise soovi tellija 1.detsembri 2020 kirjast ning lõpetas lepingu 31.detsembrist 2020.

Lepingu ennetähtaegse ülesütlemise korral lasub tellijal kohustus tasuda lepingu lõpetamise tasu 6 kuutasu ulatuses või hääreseadmestiku ja selle paigaldamise hind. Tarbijale esitati arved lepingu p-de 3.4 ja 3.6.9 alusel.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb töövõtulepingul. VÕS § 635 järgi kohustub töövõtja töövõtulepinguga valmistama või muutma asja või saavutama teenuse osutamisega muu kokkulepitud tulemuse (töö), tellija aga maksma selle eest kokkulepitud tasu. Teenus on osutatud kaupleva majandustegevuses; seega on sõlmitud lepingu puhul tegemist tarbijatöövõtulepinguga VÕS § 635 lg 4 tähenduses.

Tarbija heidab kauplevale ette teenustasu küsimist perioodi eest, millal talle teenust ei osutatud ja temal puudus juurdepääs paigaldatud valveseadmetele. Tarbija arvates lõppes tema kliendisuhe detsembris 2020 ja ta sai aru, et leping on ümber vormistatud.

Komisjon tarbija arusaamaga ei nõustu. VÕS § 179 järgi võib lepingupool teise poole nõusolekul anda oma lepingust tulenevad õigused ja kohustused üle kolmandale isikule temaga sõlmitud lepingu alusel. Lepingu ülevõtmisel lähevad ülevõtjale üle lepingust tekkinud õigused ja kohustused kogumis. Lepinguliste kohustuste üleandmise eelduseks on võlausaldaja (teise poole) nõusolek.

Eelnevast tuleneb, et tarbijal oli soovi korral õigus anda korteri ostjale üle kauplevaga sõlmitud lepingust tekkinud õigused ja kaupleva nõusolekul ka lepingust tekkinud kohustused. Lepingu ülevõtmiseks vormistatakse kokkulepe senise lepingu poole (tarbija) ja lepingu ülevõtja (korteri ostja) vahel. Komisjonile esitatud selgituste ja tõendite kohaselt sellist kokkulepet sõlmitud ei ole. Tarbijal puudus alus nõuda või oodata lepingu üleandmise vormistamist kauplevalt, kuivõrd esile toodud asjaoludel oli tarbija ise võimalikuks lepingu üleandjaks.

Lepingu üleandmine ei toimunud tarbija 1.detsembri 2020 e-kirja saatmisega kauplevale; lepingu ülevõtmise kokkulepe saanuks sõlmida üleandja (tarbija) ja ülevõtja (korteri ostja). Kaupleja selgitustest on võimalik aru saada, et korteri ostjale tarbijaga sõlmitud lepingu tingimused ei sobinud; seega oli välistatud lepingu ülevõtmine ka sisuliselt.

Komisjon nõustub tarbijaga selles, et kaupleva selgitused on olnud mõnevõrra vastuolulised ja ebaselged. Sellest ei saa aga iseenesest teha järeldust, et kaupleva tasunõuded on alusetud.

Komisjon peab vajalikuks selgitada, et tarbija vastutas lepingu alusel enda valdusse saadud seadmete eest ning pidi korteri müügilepingu sõlmimisel selle asjaoluga arvestama. Tarbijal oli õigus esitada kauplevale lepingu erakorralise ülesütlemise avaldus või lepingu üleandmise

kokkulepe. Esimesel juhul lõppenuks leping ajast, kui tahteavaldus jõudis kauplejani, teisel juhul vabanenuks tarbija oma kohustustest alates kauplejalt kohustuste üleandmisele nõusoleku saamisest.

Kõnealusel juhul on kaupleja käsitanud tarbija 1.detsembri 2020 ja 11.detsembri 2020 tahteavaldusi lepingu ülesütlemise avaldustena ja lugenud lepingu lõppenuks 31.detsembrist 2020. Tarbija on samuti avaldanud, et leping lõppes detsembris 2020. Komisjonil puudub alus poolte õigussuhet muul moel tõlgendada.

Seega on tarbija realiseerinud VÕS §-s 655 ettenähtud tellija õigust töövõtuleping igal ajal üles öelda. Lepingu ülesütlemine ei mõjuta iseenesest töövõtja tasunõude kehtivust. Töövõtjal on lepingu ennetähtaegse ülesütlemise korral õigus saada kokkulepitud tasu, millest on maha arvestatud see, mille töövõtja lepingu ülesütlemise tõttu kokku hoidis või oma tööjõu teistsuguse kasutamisega omandas või oleks võinud mõistlikult omandada.

Kaupleja on esitanud tarbijale tasunõude, mis vastab ca 12%-le tasunõudest, millele kauplejal oli lepingu siduvuse tähtaja kestel veel õigus. Kaupleja on seadmed demonteerinud, millega tarbija vabanes seadmete väljaostu maksumuse tasumisest; demonteerimise tasu on arvestatud 1 töötunni eest, mis on asjaolusid arvestades mõistlik hind.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja poolt tarbijale esitatud tasunõuded (arved) on kooskõlas seadusega ning ka sisuliselt põhjendatud. Tarbija avaldus tasunõuete põhjendamatusse tuvastamises ei ole põhjendatud ja tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Marianne Metssoon
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/